

с. Червен

четвъртък, 08 ноември 2018

Кмет:

[Атанас Игнатов](#)

Пощенски код: 4252

Тел.: 03325/ 2221

По пътя от гр. Пловдив за гр. Кърджали на десет километра източно от гр. Асеновград се намира с. Червен или Цървен както се е наричало през 19 век. Шосето разделя селото на две почти равни части. Югозападната му половина още от шосето се възкачва по полите на Средните Родопи, а Североизточната му част опира до Тракийската равнина. Надморската височина на селото е 411 м. и е благоприятна за развитието на всички земеделски култури. През селото и югоизточно от него са минавали в миналото важни стратегически пътища, които през Мостовския проход и Кръстова гора са свързвали Тракия с Бяло море и Средиземноморието. За това свидетелстват стари павирани балкански пътища и останки от пътни съоразения.

Кога и от кого е било основано с. Червен е въпрос, на който трудно може да се даде положителен отговор днес от когото и да е. Имало ли е някога в древността и други селища в района на землището и къде? Със сигурност да, защото и до днес в местностите "Каймакчиевите чешми", "Долната кория", "Могилките" и други още се намират останки от керамика и оръдия на труда.

Червен е селище с хилядолетна история. Доказателство за това е уставът на Бачковския манастир, съставен в 1083 г. от неговия основател и ктитор-грузинец Григорий Бакуриян. В този устав е казано какви имоти получава манастира от основателя си и кои населени места влизат в района му. Там наред с другите населени места е упоменато и името на с. Цървен /старото име на селото/. Името на селото е свързано с глинестата червена почва, която е има на много места в землището на селото. В миналото тя се е използвала за строителен материал за производството на тухли и керемиди.

Още от заселването си селото е християнско. Това се потвърждава от наименованията на местностите, които носят български имена - "Бабина поляна", "Стойнова чешма", "Милюва нива", "Момчиловия орех", "Милкина чешма", "Точева чешма", "Бояджиева нива" и други. Първоначалното село - така нареченото "старо село" се е намирало на 1 км. западно от днешното село до параклисите "Св. Георги", "Св. Яню" и "Св. Тодор". При избухналата през 16 век чумна епидемия /наричана още "каран"/ хората оставят домовете си и забягват в гората в местността "Колибите", където живеят няколко години. От страх от чумата те повече не се завръщат в Старо село, а се заселват на сегашното място на селото. По това време, говорим за 16—17 век, селото е било с около 300 — 460 жители. Основен поминък на населението е земеделие и животновъдство, а в извън летния сезон са се занимавали с производство на негасена вар, дърводобив и каменарство. И до днес си личат варниците в местностите "Петкова чешма", "Мерковата варница", "Точевата варница", "Спасчовата варница" и много други. По-късно освен зърнени култури — жито, ечемик и царевица, започват засаждане и отглеждане на тютюн, а от 1920 г. до 1930 г. засаждат лозя. Започва се търговия с грозде и вино и постъпват парични средства в домакинствата. Започва обновяване и строителство на нови къщи и стопански постройки. Лозовите масиви на с. Червен достигат 5000 декара през 1955 година. Сортите са предимно "Памид", а по-късно и сортовете "Мерло" и "Кабарне".

Наред с това от 1926 г. до 1946 г. има голям демографски ръст на населението на селото, което през 1946 г. стига до 1 731 души. С. Червен заради своето географско разположение до 1970 год. е Община - самостоятелна административна единица. В състава на Общината влизат населените места:

с. Долнослав, с. Горнослав, с. Мулдава, с. Орешец, с. Добростан, с. Мостово с прилежащите към него махали. Населението на Червенска община достига до 4 972 човека. След 1960 г. до 1970 год. започва строителството на Читалище "Христо Ботев" и Административно - търговска сграда в центъра на селото, с което се оформя и съвременният център на с. Червен. В същото време се изгражда и ново училище и детска градина, което за жалост през 2008 г. - 2009 г. бе закрито, поради малък брой ученици. Образователното дело в селото започва по средата на 18 век. Първо е открито килийно училище в черковния двор с 20 броя ученици в 1880 г. През 1912 година се построява ново училище, в което учат около 240-250 ученика, а през есента на 1971 година врати отваря и новото съвременно училище с кабинетно обучение. С дарителски средства през 1885 година се построява и храма "Св. Илия" в централната част на селото. В селото и около него има изградени и функционират 9 броя параклиси, като през последните две три години се изградиха два нови параклиса на мястото на изгорените от турците. В района на селото се е намирал един от най-старите манастири "Св. Иван", в който след първото опожаряване на Бачковския манастир цялата черковна утвар се е съхранявала и се е криела именно в този манастир. За жалост по-късно и той е изгорен до основи и до днес ясно си личат зидовете и камъните от него.

Село Червен има добро географско и близко отстояние от големите административни центрове - Асеновград - 10 км. и Пловдив — 28 км. Всичко това води до задържане на младите хора, като много

външни хора изграждат вили за отдых и почивка. Много от живеещите работят в гр. Асеновград и гр. Пловдив и всекидневно пътуват до местоработата си. Имаме добър автотранспорт, като през селото минават автобуси на всеки час по линията Пловдив - Кърджали и обратно.

През последните години се развиха добре ресторантьорството и хотелиерството. Червен е добра туристическа дестинация. Съвсем близо се намират исторически, култови и културни паметници. Това са: Манастирите "Св. Петка", "Св. Неделя", Бачковската обител, Асеновата крепост, Кръстова гора и култовите светилища "Белинташ" и "Татул". Сега в с. Червен живеят 780 души, а през летния сезон цифрата стига до 1 000 човека. Сградният фонд с къщи и вили е 540 броя. Селото има изградена добра пътна инфраструктура — асфалтирани улици и тротоари. Изградена е добра електро и телефонна мрежа и интернет. Има какво да се желае по водоснабдяването с питейна вода. В последните години се изградиха два нови водоизточника и изцяло беше подменен централният хранващ водопровод от м. "Св. Георги" с. Червен, но при силно засушаване водата бележи пад. Това е така защото с. Червен е в подножието на прочутия с безводието си Добростански рид, който е с варовиков състав и поглъща водните запаси.

През 2013 г. кметът на Община Асеновград д-р Емил Караиванов откри паметник на 59 жители на с. Червен, загинали в Балканската и Първата световна война. В центъра на селото се издига и втори паметник посветен на партизаните и антифашистите.

Пред Читалището е изградена нова детска площадка предназначена за различни възрастови групи.

През 2012 г. беше създаден футболния отбор на с. Червен „Родопи - 2012“ и реновиран изцяло футболният стадион.

Кметството е към Община Асеновград и е административна единица към нея.

